

Tesbihe üflemenin hükmü

Tahsin Mercan: “Camide namazın arkasından okunan Âyete’l-Kürsî duâsından sonra bazı insanların tesbihe üfleyip sonra tesbih duâlarını okuduklarını görüyorum. Burada yapılan tesbihe üfleminin hükmü nedir?”

Namazdan sonra tesbîhât yapmak sünnet-i seniyyedir. Tesbîhât esnasında Âyete’l-Kürsî okumak da sünnet-i seniyyedir.

Üfleme gelinceâ€! Allah Resûlünün (asm), muhtelif yerlerde duâ okuyarak duâdan fayda görmesi beklenen kişinin veya eşyanın üzerine doğru “üflediği”ne rastlamak mümkün. Meselâ Hammad b. Seleme’nin rivâyetiyle; Resûlullah’ın (asm), içi su ile doldurulmuş bir tuluğun ağzını duâ edip “üfleyerek” bağladığını ve Ashab-ı Kirâma vererek; “Ağzını açmayınız; ancak abdest aldığınız vakit açınız” buyurduğunu; ve sahabenin de abdest almak üzere açtıklarında, tuluğun ağzına kadar halis süt, kaymak ve yağ ile dolu olduğunu gördüklerini Hazret-i Bediüzzaman (ra) naklediyor.¹

Resûlullah’ın (asm) fiilleri içerisinde üfleme yaptığına dâir kayda rastladığımıza göre; tesbîhât esnasında yapıla gelen ve ümmetçe genel kabul görmüş olan üfleme muhalif olmayı yararlı bulmayız. Ancak bunu abartmak da doğru olmaz. Kendi üzerimize doğru üfleyebiliriz. Çünkü tespih taneleri bir araçtan ibârettir. Asıl olan biziz; yani insandır; yani insanın kemâlâta ulaşmasıdır; yani insanın Rabbine yönelmesidir. Emânet-i Kübrâ, tespihin taneleri arasında değil; bizim zayıf omuzlarımızdadır. Mânevî şifâya ve feyze muhtaç olan da biziz. Tesbîhât esnâsında elimizin ve kolumuzun normal bir seviyede olması yeterlidir, aşağıda da olabilir; tespihe hürmetsizlik yapılmış olmaz.

Dipnotlar:

1- Mektûbât, s.149